

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 396/2014
07.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.М., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката С.К., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.473/13 од 03.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 07. маја 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.М. – адвоката С.К., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.473/13 од 03.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К бр.87/12 од 06.12.2012. године, окривљени Ј.М. оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и једног кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, па пошто су му применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ утврђене појединачне казне, и то за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 8 месеци, а за кривично дело из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 6 месеци, окривљени је на основу одредаба члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. У ову казну, на основу члана 63. КЗ, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 30.07.2012. године до 10.08.2012. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду, на име судског паушала, плати износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 111.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Од окривљеног је истовремено

одузета и ловачка пушка италијанске производње, фабрички број ..., са две цеви, калибра ... и 25 патрона за наведену пушку, а на основу члана 348. став 5. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.473/13 од 03.02.2014. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Лесковцу и преиначена пресуда Вишег суда у Лесковцу К бр.87/12 од 06.12.2012. године само у погледу одлуке о казни, тако што су окривљеном Ј.М. за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 1 године, након чега је на основу чланова 60. и 63. КЗ окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и десет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 30.07.2012. до 10.08.2012. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Ј.М. – адвокат С.К., поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.473/13 од 03.02.2014. године, на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, због битних повреда из члана 438. став 1. тач. 10. и 11. ЗКП и битних повреда из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи другостепену пресуду, тако што ће "одбити жалбу јавног тужиоца изјављену против првостепене пресуде, а првостепену пресуду оставити на снази".

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Ј.М. – адвокат С.К., као разлог за подношење захтева, истиче повреде из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 438. став 1. тачка 10. ЗКП, при чему само формално

означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешну оцену доказа и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима.

Надаље, захтевом за заштиту законитости, правноснажна пресуда добија се због битних повреда из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, и с тим у вези указује да је изрека пресуде противречна, да пресуда уопште нема разлога, те да нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања док су наведени разлози потпуно нејасни и противречни, као и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде, а из којих разлога подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљеном и браниоцу није дозвољено.

Како је, дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означио повреду закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 438. став 1. тачка 10. ЗКП), указујући суштински на недозвољене разлоге за подношење захтева, надаље наводећи разлоге због којих окривљеном и браниоцу није дозвољено подношење захтева (повреде из члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.